

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 21 Μαΐου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 19-4-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 830/20-4-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία ««...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας την 8-4-2021 με αριθμό ...Απόφασης Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτό τον παρεμβαίνοντα στο επιμέρους εκτιμώμενης αξίας 530.198,28 ευρώ, τμήμα Β' της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης για ...αθροιστικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 2.087.403,49 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 4-8-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 4-8-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ....

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ...και ποσού 10.327,82 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται κατά παρέκταση στην αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα, η από 19-4-2021 προσφυγή του δεύτερου αποδεκτού στο τμήμα Β μειοδότη προσφεύγοντα, στρεφόμενη κατά της από 8-4-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος εγκρίθηκε η προσφορά του εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος από 25-4-2021 παρεμβαίνοντος, κατόπιν της από 20-4-2021 κοινοποίησης της προσφυγής. Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 29-4-2021 Απόψεις της, ο δε υποβάλλει το από 11-5-2021 υπόμνημά του. Άνευ εννόμου συμφέροντος ασκείται η προσφυγή κατά των οικονομικών φορέων ..., ..., ..., ..., ... και ..., καθώς οι ως άνω όλοι έχουν ήδη αποκλειστεί δια της προσβαλλομένης, δεν αμφισβήτησαν τον αποκλεισμό τους και άρα, ήδη είναι οριστικώς αποκλεισθέντες, κατ' αποτέλεσμα, δεν προκύπτει βλάβη του ήδη προσωρινού αναδόχου σε όλα τα πλην του Β τμήματα της διαδικασίας, προσφεύγοντος εκ της μη προσθήκης επιπλέον βάσεων αποκλεισμού κατ' αυτών. Άρα, η προσφυγή, όσον αφορά το τμήμα Β, ως και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, ο όρος 5.1.2 της διακήρυξης ορίζει ότι «5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παράδοση του υλικού στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: [αναφέρονται από την Α.Α. κατά περίπτωση οι νόμιμες κρατήσεις]. α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας

Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων επιβάλλεται β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016 γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016). δ) Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%. ε) Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού», ο δε όρος 2.4.4 περί περιεχομένου οικονομικής προσφοράς ορίζει ότι «Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης.».

Επομένως, η τιμή δεν περιλαμβάνει μόνο τις εν στενή εννοία κρατήσεις υπέρ τρίτων, αλλά και κάθε άλλη πλην ΦΠΑ επιβάρυνση, επομένως δε και την παρακράτηση φόρου 8%, που άλλωστε ορίζεται ενιαία και ομοιογενώς μετά των τεσσάρων επιπλέον κρατήσεων στον όρο 5.1.2, ομοίως ως κράτηση που επιβαρύνει τον ανάδοχο, κατ' αντιδιαστολή από τον ΦΠΑ, που κατά τον 2.4.4 όρο αντιδιαστέλλεται ομοίως από τις λοιπές εν γένει επιβαρύνσεις της τιμής και δη, από τις βαρύνουσες τον ανάδοχο και όχι την αναθέτουσα επιβαρύνσεις, οι οποίες βαρύνουσες τον ανάδοχο επιβαρύνσεις θα πρέπει όλες να υπολογιστούν στην οικονομική προσφορά. Εξάλλου, στα ανά τμήμα αυτοτελή υποδείγματα οικονομικής προσφοράς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙ-ΚΕΦ. Γ' της διακήρυξης, η παρακράτηση 8% με σαφή τρόπο αναγράφεται ως διακριτό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς που θα πρέπει να υπολογισθεί και εν συνεχεία να συναθροισθεί με τις τρεις ανωτέρω κρατήσεις υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ και ΓΔΔΣΠ μετά του χαρτοσήμου επί αυτών, συγκριτώντας μέρος του

αθροιστικού κεφαλαίου «ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ», οι οποίες τόσο συνολικά, όσο και διακριτά ανά επιβάρυνση και ειδικά και για την «ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ 8%» συνιστούν υποσύνολα της προ ΦΠΑ προσφερόμενης τιμής. Ομοίως και αντιστοίχως, στο ίδιο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II και επί της τεκμηρίωσης εκτιμώμενης αξίας εκάστου τμήματος, προσδιορίζεται ειδικό και διακριτό κεφάλαιο εκτιμώμενης αξίας για το κονδύλι «ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ 8%». Με τις δε από 31-8-2020 διευκρινίσεις της η αναθέτουσα κατέστησε σαφές ότι «Ερώτημα 3 3. Ο φόρος παρακράτησης 8 % θα συνυπολογιστεί στην οικονομική μας προσφορά; Στην σελ. 36 της Διακήρυξης αναφέρεται: «Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ». Επίσης, στα Υποδείγματα των Οικονομικών προσφορών υπάρχει συγκεκριμένη στήλη για να προστεθεί η παρακράτηση φόρου εισοδήματος. Συνεπώς, στην οικονομική προσφορά θα πρέπει να συμπεριληφθεί η παρακράτηση φόρου εισοδήματος.». Με τη δε από 3-9-2020 δημοσιευθείσα 12 ημέρες πριν τη λήξη υποβολής διευκρίνισής της, η αναθέτουσα αποσαφήνισε τα εξής «Σε συνέχεια του με αρ. πρωτ. Π.Θ. 16482/20/ΓΠ/31-8-2020 εγγράφου παροχής διευκρινήσεων της Αναθέτουσας Αρχής δίδονται οι παρακάτω πληροφορίες σχετικά με την σύνταξη οικονομικής προσφοράς: Στο παράρτημα 1 της οικείας διακήρυξης, σελ 79-83, το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς αφορά το σύνολο της χρονικής περιόδου του κάθε Τμήματος για το οποίο θα υποβληθεί προσφορά Οι πίνακες 1 και 2 θα συμπληρωθούν για κάθε κτήριο του Τμήματος για το οποίο θα υποβληθεί προσφορά και στο σύνολο της χρονικής περιόδου. Στον πίνακα 3 θα συμπληρωθεί η συνολική προσφορά του κάθε Τμήματος για τα κτίρια/τόποι φύλαξης του Τμήματος αυτού. Οποιοσδήποτε οικονομικός φορέας υποβάλλει προσφορά για το Τμήμα ΣΤ, θα υποβληθεί μόνο ο πίνακας 3. Οι πίνακες που παρατίθενται είναι ενδεικτικοί στις σελ. 63-77 για τον υπολογισμό της εκτιμώμενης αξίας του προϋπολογισμού της οικείας διακήρυξης. Οι ανωτέρω

πίνακες πρέπει να συμπληρωθούν (με ποινή αποκλεισμού) σύμφωνα με την κείμενη εργατική νομοθεσία χωρίς υπέρβαση του Προϋπολογισμού της οικείας διακήρυξης. Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι με βάση τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013, «... ο παρακρατούμενος φόρος εισοδήματος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών, ήτοι στην αξία που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των τυχόν κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου, του Μ.Τ.Π.Υ. και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες βαρύνουν το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την αμοιβή, εφόσον η επιβολή τους προβλέπεται με νόμο και είναι υποχρεωτική η καταβολή αυτών ...»(βλέπε ΠΟΛ. 1120/25.4.2014).». Συνεπώς, με ρητό τρόπο κατά το ανεπιφύλακτα αποδεκτό κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας, ορίστηκε πως στην οικονομική προσφορά οι προσφέροντες πρέπει να συνυπολογίσουν την παρακράτηση φόρου 8%.. Επιπλέον, με ομοίως σαφή τρόπο δια της ανωτέρω διευκρίνισης, ορίστηκε ότι ο φόρος αυτός θα υπολογιστεί από τους προσφέροντες επί της τιμής προσφοράς τους, κατόπιν αφαίρεσης του ΦΠΑ και των κρατήσεων υπέρ Δημοσίου, ΜΤΠΥ και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με παραπομπή στο άρ. 64 παρ. 2 Ν. 4172/2013, που ορίζει ότι «2. Οι φορείς γενικής κυβέρνησης «εκτός από τις κεφαλαιουχικές εταιρείες» κατά την προμήθεια κάθε είδους αγαθών ή υπηρεσιών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υποχρεούνται, κατά την καταβολή ή την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας αυτών, να παρακρατούν φόρο εισοδήματος, ο οποίος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών με συντελεστή ως ακολούθως:... γγ) ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) για την παροχή υπηρεσιών.», ενώ και η ΠΟΛ 1131/25-5-1994 σχετικώς ορίζει ότι «Η παρακράτηση θα γίνεται επί της καθαρής αξίας των τιμολογίων ήτοι επί της αξίας που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των τυχόν κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου που βαρύνεται ο προμηθευτής, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. ». Άρα, επί της προ ΦΠΑ προσφερόμενης τιμής και άρα και συμβατικής αξίας κατά την εκτέλεση, διενεργούνται οι υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ, ΓΓΔΔΣ μετά του χαρτοσήμου, κρατήσεις, αυτές αφαιρούνται από το πληρωτέο καταρχήν προ ΦΠΑ πάντα, ποσό και επί αυτού διενεργείται η

παρακράτηση φόρου 8%, η οποία κατά τα ανωτέρω θα πρέπει να υπολογιστεί ως κονδύλι επιπλέον του κόστους εκτέλεσης της σύμβασης (και δεν δύναται μέρος ή το όλον αυτού να συνιστά συγχρόνως και μέρος του κόστους εκτέλεσης). Δεδομένου δε ότι το άθροισμα των πλην παρακράτησης φόρου κρατήσεων ανέρχεται συνολικά σε $0,15\%+0,15\%\times 3,6\%$ για χαρτόσημο και τελικώς σε $0,1554\%$, το καθαρό ποσό επί του οποίου διενεργείται η παρακράτηση ανέρχεται σε $8\% \times (1-0,1554\%)=8\%\times 99,8446\%$ της προ ΦΠΑ τιμής= $7,987568\%$ επί της συνολικής προ ΦΠΑ τιμής. Αντίθετα, τυχόν υπολογισμός που λαμβάνει χώρα ως η ανωτέρω παρακράτηση να μην συνιστά ακριβώς «παρακράτηση», ήτοι κράτηση υπολογιζόμενη και αφαιρούμενη από ένα αθροιστικό ποσό, αλλά ως «προσαύξηση» επί μιας αξίας (όπως ο ΦΠΑ), ήτοι ως προσαύξηση 8% επί του κόστους εκτέλεσης, καταλήγει σε εσφαλμένα, άτοπα και εν τέλει υποδεέστερα της αληθούς παρακράτησης που θα πρέπει να διενεργηθεί, αποτελέσματα. Τούτο αφού τέτοιος υπολογισμός (ακόμη και αν δεν ληφθούν υπόψη οι λοιπές κρατήσεις) καταλήγει σε αποτέλεσμα παρακράτησης $8\%/(100\%+8\%)$ (όπου 100% το κόστος εκτέλεσης εργασιών) και άρα, $8\%/108\%= 7,4074074\%$ επί της τελικής τιμής προ ΦΠΑ, ενώ η ορθή αναλογία της τιμής προ παρακράτησης και της τιμής κατόπιν παρακράτησης, η οποία θα πρέπει να καλύπτει το κόστος εκτέλεσης συνίσταται σε $100\%/(1-8\%)=100\%/0,92=108,6956522\%$ και όχι 108%. Οι δε ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος περί του ότι θα έπρεπε η παρακράτηση φόρου να υπολογιστεί επί του ποσού που απομένει αφού αφαιρεθεί η ίδια παρακράτηση φόρου, πέραν από μη νόμιμοι είναι και παράλογοι. Σε κανένα δε σημείο προφανώς, η φορολογική νομοθεσία ως παρατέθηκε, δεν ορίζει την καθαρή αξία επί της οποίας υπολογίζεται η παρακράτηση φόρου, ως αυτή που προκύπτει μετά την παρακράτηση φόρου, πράγμα που είναι και αδύνατον, αφού αν δεν υπολογιστεί η παρακράτηση δεν θα είναι δυνατόν να αφαιρεθεί η παρακράτηση και άρα, το επιχείρημα είναι και κυκλικό. Επιπλέον, οι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντα βαίνουν προς το αντίθετο στο νόμο και τη λογική, ως και την ίδια τη φύση του παρακρατούμενου φόρου, συμπέρασμα, ότι από την αξία προσφοράς άνευ ΦΠΑ και άνευ κρατήσεων, υπολογίζεται πρώτα ποσοστό 8%, αφαιρείται από

την προσφορά και εν συνεχεία επί του υπολοίπου υπολογίζεται (ξανά) φόρος 8% (δηλαδή αν υποτεθεί ως 100 η καθαρή αξία άνευ κρατήσεων και ΦΠΑ, η παρακράτηση φόρου υπολογίζεται ως 8% επί του $100-8=92$, ήτοι ως $8\% \times 92=7,36$). Βέβαια, δεν προκύπτει ποια τυχόν είναι και σε τι αντιστοιχεί αυτή η εκ του παρεμβαινόντος (πρώτη) παρακράτηση που αφαιρείται από την αξία, ώστε επί του υπολοίπου να υπολογιστεί ακριβώς η (δεύτερη) παρακράτηση. Επιπλέον, ο ισχυρισμός ότι δεν επιβάλλεται φόρος επί φόρου είναι ομοίως προδήλως εσφαλμένος, καθώς δεν λαμβάνει υπόψη του ότι πρώτον, η παρακράτηση φόρου δεν είναι φόρος, αλλά ακριβώς παρακράτηση προς συμψηφισμό με εν τέλει προκύπτουσα εντός της χρήσης φορολογική υποχρέωση και δεύτερον, ότι πριν λάβει χώρα τέτοια παρακράτηση δεν υπάρχει παρακράτηση. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι εφαρμόσιμοι βέβαια επί του ΦΠΑ, ήτοι προφανώς και δεν επιβάλλεται παρακράτηση φόρου επί του ΦΠΑ, διότι ακριβώς αυτός δεν συνιστά «παρακράτηση» φόρου, δηλαδή αφαίρεση, ήτοι κράτηση ποσού από μια αξία προς συμψηφισμό με μελλοντική υποχρέωση (και επιστρεπτέα κράτηση, εφόσον δεν προκύψει ή υπερκαλύπτεται η οικεία μελλοντική υποχρέωση), αλλά αυτό καθαυτό «φόρο» και δη, «προστιθέμενου» επί της αξίας αυτής και άρα, δεν νοείται παρακράτηση φόρου επί τέτοιου κονδυλίου που συνιστά φόρο, ακριβώς διότι ο ΦΠΑ δεν συνιστά αντικείμενο φορολογικής υποχρέωσης, επειδή συνιστά φόρο (δηλαδή, τα ποσά ΦΠΑ με τα οποία επιβαρύνονται τα τιμολόγια του αναδόχου δεν συνιστούν «έσοδα» και δεν προσμετρώνται στον κύκλο εργασιών του οικονομικού φορέα). Αντίθετα, από τα τιμολόγια του οικονομικού φορέα, το σύνολο της (προ ΦΠΑ) αξίας αυτών (μείον τις κρατήσεις ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ, φόρου χαρτοσήμου και ΟΓΑ και κράτησης υπέρ ΓΓΠΠΣ) συνιστά φορολογικά έσοδο του οικονομικού φορέα και άρα, μέρος που συνθέτει, κατόπιν αφαίρεσης των εξόδων, τα φορολογητέα κέρδη αυτού. Δεν αφαιρούνται δε από τα φορολογητέα κέρδη ή από τα έσοδα εκ των οποίων αφαιρούνται τα έξοδα, προς εξαγωγή φορολογητέων κερδών, οι παρακρατήσεις φόρου και τα ποσά στα οποία αυτές αντιστοιχούν συνιστούν κανονικά λειτουργικά έσοδα της επιχείρησης, εκ των οποίων κατόπιν αφαίρεσης των εξόδων (χωρίς οι παρακρατήσεις φόρου να θεωρούνται ως τέτοια έξοδα),

προκύπτει το αντικείμενο φορολόγησης, ήτοι τα κέρδη. Οι δε παρακρατήσεις απλώς συμψηφίζονται, κατόπιν της εκ των κερδών, εξαγωγής του καταρχήν φόρου, με τον τελευταίο, ώστε να προκύψει ο πληρωτέος φόρος. Δηλαδή, οι παρακρατήσεις φόρου δεν συνιστούν ποσό που εκπίπτει από τα έσοδα ή τα κέρδη, αλλά ποσό που συμψηφίζεται με τον οφειλόμενο φόρο, προς εξαγωγή του πληρωτέου φόρου (όπως, αντίστοιχα, συμψηφίζεται και ο προκαταβληθείς κατά την προηγούμενη χρήση, φόρος), αφού η παρακράτηση συνιστά μορφή υπό αίρεση εν τέλει σχετικής φορολογικής υποχρέωσης «προείσπραξης» του μελλοντικά οφειλόμενου φόρου (βλ. και ΠΟΛ 1131/25.5.1994 «Ο φόρος που παρακρατείται με τους ανωτέρω συντελεστές 1%, 4% και 8% εκπίπτει από το φόρο που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα της φορολογούμενης επιχείρησης κατά την υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος με την προϋπόθεση ότι η βεβαίωση ή οι βεβαιώσεις παρακράτησης του φόρου θα επισυνάπτονται στην δήλωση αυτή. Αν το ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε είναι μεγαλύτερο από τον οφειλόμενο φόρο και αν η επιχείρηση δεν οφείλει φόρο (λόγω ζημιών ή άλλης αιτίας) η επιπλέον διαφορά θα επιστρέφεται στην επιχείρηση.») Η παρακράτηση αυτή, όπως ο νόμος και η ως άνω ΠΟΛ ορίζουν, λαμβάνει χώρα επί του αποτελέσματος-διαφοράς της αφαίρεσης από την προ ΦΠΑ συμβατική αξία μείον τις κρατήσεις υπέρ τρίτων (η δε παρακράτηση φόρου, δεν συνιστά κράτηση υπέρ τρίτων, οι κρατήσεις υπέρ τρίτων μειώνουν απευθείας τα ακαθάριστα έσοδα, βλ. ΣΤΕ 322/1985 «...ότι οι κρατήσεις υπέρ των διαφόρων ταμείων επί των τιμολογίων πωλήσεων προς το Δημόσιο δεν αποτελούν επαγγελματική δαπάνη της επιχειρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 35 παρ. 1, του ΝΔ 3323/1955 (σ.σ. πρόκειται για το αντίστοιχο άρθρο 31 του ισχύοντος σήμερα ΚΦΕ, Ν.2238/1994) και δεν απαιτείται η έκδοση αποδείξεως του άρθρου 34 του ΚΦΣ (σ.σ. πρόκειται για τον ισχύοντα τότε Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, ΠΔ 99/1977, ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον ΚΒΣ που ισχύει σήμερα, ΠΔ 186/1992) αλλά κράτηση που επιβάλλεται από τον νόμο υπέρ τρίτων, η οποία μειώνει το ύψος των ακαθαρίστων εσόδων»), δηλαδή των υπέρ ΑΕΠΠ, ΕΑΑΔΗΣΥ, ΓΓΠΠΣ κρατήσεων ως και των επί αυτών φόρων χαρτοσήμου+ κράτησης υπέρ ΟΓΑ και

επί της διαφοράς αυτής λαμβάνει χώρα πολλαπλασιασμός 8% και κρατείται το ποσό του γινομένου από τον πληρωτή του τιμολογίου κατά την πληρωμή. Άρα, όταν πρέπει, όπως εν προκειμένω να προϋπολογισθεί η σχετική παρακράτηση φόρου, ως και οι κρατήσεις, ο προσφέρων οφείλει να διαιρέσει το άθροισμα κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους (έστω X) δια της διαφοράς (1 μείον 8%), ήτοι δια του 0,92, ώστε να εξαχθεί η καθαρή αξία (εφ' ης λαμβάνει χώρα η παρακράτηση, ήτοι η αφαίρεση 8% και άρα, εναπομένει το 92% της καθαρής αξίας, ακριβώς δε δια τούτου, ο λόγος μετά παρακράτησης αξίας προς καθαρής, ήτοι προ παρακράτησης αξίας, είναι 1/0,92). Η ούτως προκύπτουσα καθαρή αξία με τη σειρά της διαιρείται δια (1-0,1554%), ήτοι δια 0,998446, ώστε να εξαχθεί η τελική προ ΦΠΑ αξία, δηλαδή αυτή επί της οποίας θα αφαιρεθούν οι κρατήσεις 0,1554% (εξ ου και η καθαρή αξία, ήτοι αυτή κατόπιν κρατήσεων, ανέρχεται στο υπόλοιπο 99,8446% της τελικής προ ΦΠΑ αξίας (100%-0,1554%). Οι παραπάνω πράξεις συνιστούν την αληθή αντιστροφή (ακριβώς προς αναγωγή του κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους, ήτοι του ποσού που θα πρέπει κατά την πληρωμή να απομείνει στον ανάδοχο κατά την πληρωμή, σε όρους καθαρής αξίας και τελικής προ ΦΠΑ αξίας) των μαθηματικών πράξεων που λαμβάνουν χώρα ακριβώς κατά την πληρωμή του αναδόχου και ακριβώς για να υπολογιστεί η αντίστοιχη κράτηση και παρακράτηση. Δηλαδή, αντίστροφα, αφού εξαχθεί η τελική προ ΦΠΑ αξία κατά των ανωτέρω τρόπο, αφαιρείται το 0,1554% για να εξαχθούν οι κρατήσεις και εν συνεχεία, από το υπόλοιπο, ήτοι την καθαρή αξία, αφαιρείται το 8% επί αυτής. Ακριβώς προς τούτο, η αναγωγή της προ ΦΠΑ σε μετά ΦΠΑ αξία, λαμβάνει χώρα με πολλαπλασιασμό του συντελεστή ΦΠΑ επί της τελικής προ ΦΠΑ αξίας (πχ προ ΦΠΑ αξία επί 1,24= μετά ΦΠΑ αξία) και αυτό γιατί ο ΦΠΑ βαίνει, δηλαδή προστίθεται, πλέον της αξίας και όχι, όπως οι κρατήσεις και παρακρατήσεις που αφαιρούνται από την αξία. Εξ ου και η προ ΦΠΑ αξία δεν ανάγεται σε μετά ΦΠΑ αξία δια της διαίρεσης της πρώτης δια 1-24%, ήτοι δια του 0,76 (διαίρεση που καταλήγει σε 1,3158 και όχι σε 1,24). Περαιτέρω, η έννοια της παρακράτησης φόρου είναι κοινώς γνωστή και νομολογημένη στο πλαίσιο της νομολογίας, ως και της κοινής καθημερινής εφαρμογής του

φορολογικού δικαίου στο πλαίσιο κάθε είδους επιχειρηματικής συναλλαγής, οπότε κάθε επίκληση οιασδήποτε ασφαμένης, καθ' ο μέρος τυχόν αναφέρουν τα ως άνω εκ του παρεμβαίνοντος επικαλούμενα και προδήλως μη ισχύοντα (περί υπολογισμού της παρακράτησης, αφού αφαιρεθεί η παρακράτηση), νομολογίας της ΑΕΠΠ ή των δικαστηρίων, είναι προδήλως αλυσιτελής, αφού καμία τέτοια νομολογία δεν δύναται να αλλάξει τις σαφείς και πάγιες έννοιες και διατάξεις του φορολογικού δικαίου, όπως ανέκαθεν εφαρμόζονταν και εφαρμόζονται από τη φορολογική διοίκηση και νομολογία. Εξάλλου, επί της ουσίας, ο παρεμβαίνων ακριβώς επειδή δεν είναι πέρα από νομικά και λογικά δυνατή η παρακράτηση επί υπολοίπου κατόπιν αφαίρεσης της παρακράτησης, απλώς υπολόγισε την παρακράτηση ως προσαύξηση 8% επί ενός πλασματικού ποσού που σχημάτισε ως διαφορά του αθροίσματος κόστους εκτέλεσης και διοικητικού κόστους μείον ένα (ομοίως ασφαμένα υπολογισθέν και υποκοστολογηθέν) κονδύλι κρατήσεων ΑΕΠΠ, ΕΑΑΔΗΣΥ, ΓΓΠΠΣ, χαρτοσήμου και ΟΓΑ που με τη σειρά του υπολογίσθηκε επί του ίδιου αθροίσματος κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους. Δηλαδή, εκτός του ότι ο παρεμβαίνων υποκοστολόγησε την παρακράτηση φόρου, επιπλέον και διακριτά, υποκοστολόγησε και τις κρατήσεις υπέρ τρίτων και χαρτοσήμου. Τούτο αφού όπως προκύπτει από τους πίνακες οικονομικής προσφοράς του για κάθε ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ, εφάρμοσε τους συντελεστές κρατήσεων (0,07%, 0,06%, 0,02% και όλα τα ανωτέρω με χαρτόσημο+ΟΓΑ 3,6%) όχι επί της προσφερόμενης προ ΦΠΑ τιμής (από την οποία, αφαιρουμένων των κρατήσεων και της παρακράτησης φόρου, θα έπρεπε να εξάγεται ποσό ίσο με το κόστος εκτέλεσης και το εργολαβικό κέρδος), αλλά ως προσαύξηση επί του κόστους εκτέλεσης πλέον εργολαβικού κέρδους, με συνέπεια υποκοστολόγηση και των κρατήσεων. Συγκεκριμένα προκύπτουν για ΚΣ ... άθροισμα τέτοιων κρατήσεων 218,01 ευρώ με άθροισμα κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους 140.282,68 ευρώ και τιμή προσφοράς προ ΦΠΑ 151.705,87 ευρώ, ΚΣ ... άθροισμα τέτοιων κρατήσεων 349,60 ευρώ με άθροισμα κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους 224.963,06 ευρώ και τιμή προσφοράς προ ΦΠΑ 243.281,74 ευρώ και ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΥ άθροισμα τέτοιων

κρατήσεων 175.40 ευρώ με άθροισμα κόστους εκτέλεσης και εργολαβικού κέρδους 112.852,72 ευρώ και τιμή προσφοράς προ ΦΠΑ 122.042,29 ευρώ, ενώ οι αναλογούσες στο ως άνω προ ΦΠΑ τίμημα συμβασιοποίησης κρατήσεις ανέρχονται αντιστοίχως σε 235,75 ευρώ για ΚΣ ..., σε 378,06 ευρώ για ΚΣ ... και σε 189,65 ευρώ για ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΥ. Εν συνεχεία μάλιστα, αυτά τα ήδη υποκοστολογημένα ποσά κρατήσεων, ο παρεμβαίνων δεν τα αφαίρεσε έστω από την τελική τιμή προ ΦΠΑ αλλά από το ίδιο το κόστος εκτέλεσης μετά εργολαβικού κέρδους και στη διαφορά εφάρμοσε τον συντελεστή 8% για παρακράτηση φόρου. Ούτως, εξήγαγε παρακράτηση φόρου για ΚΣ ... με τύπο $[(140.282,68-218,01) \times 8\%]=11.205,18$ ευρώ αντί του ορθού $[(151705,87-235,75) \times 8\%]=12.117,61$ ευρώ, για ΚΣ ... με τύπο $[(224.963,06-349,60) \times 8\%]=17.969,08$ ευρώ αντί του ορθού $[(243.281,74-378,06) \times 8\%]=19.432,29$ ευρώ και για ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΥ με τύπο $[(112.852,72-175,40) \times 8\%]=9.014,18$ ευρώ αντί του ορθού $[(122.042,29-189,65) \times 8\%]=9.748,21$ ευρώ. Άρα, ο παρεμβαίνων υποκοστολογεί τις πέραν παρακράτησης φόρου κρατήσεις σε 743,01 ευρώ αντί 803,47 ευρώ, ήτοι 60,46 ευρώ και την παρακράτηση φόρου σε 38.188,44 αθροιστικά έναντι του ορθού 41.298,11 ευρώ και άρα, κατά 3.109,67 ευρώ. Επομένως, η συνολική υποκοστολόγηση ανέρχεται σε 3.170,14 ευρώ. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τον αλγεβρικό υπολογισμό δια εφαρμογής απευθείας ποσοστών επί του αθροίσματος της προσφοράς για το τμήμα Β ως εξής. Ο παρεμβαίνων υπολόγισε κρατήσεις και παρακράτηση φόρου 11.423,19 ευρώ για το ΚΣ ...Σ, 18.318,68 ευρώ για το ΚΣ ...Σ και 9.189,57 ευρώ για το ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΕΥ και συνολικά 38.931,44 ευρώ, ενώ υπέβαλε άνευ ΦΠΑ προσφορά για το τμήμα Β 517.029,90 ευρώ. Επομένως, οι υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ και ΓΓΠΠΔΣ μετά χαρτοσήμου και ΟΓΑ ανέρχονται σε $0,1554\% \times 517.029,90 = 803,46$ ευρώ. Συνεπώς, οι κατόπιν κρατήσεις και ΦΠΑ καθαρή αξία προσφοράς ανέρχεται σε $517.029,90 - 803,46 = 516.226,44$ ευρώ. Επομένως, η παρακράτηση φόρου επί της ως άνω καθαρής αξίας, ανέρχεται σε $8\% \times 516.226,44 = 41.298,12$ ευρώ και άρα, το άθροισμα κρατήσεων και παρακράτησης φόρου ανέρχεται σε $41.298,12 + 803,46 = 42.101,58$ ευρώ, αντί

των 38.931,44 ευρώ που υπολόγισε ο παρεμβαίνων, ήτοι, όπως ήδη αποδείχθηκε, υποκοστολόγησε το οικείο κονδύλι κατά $42.101,58 - 38.931,44 = 3.170,14$ ευρώ. Σημειωτέον, ότι το υπολογιζόμενο στην προσφορά του κέρδος αντίστοιχα για ..., ... και ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ αναγράφεται ως 140,14, 224,74 και 112,73 ευρώ και αθροιστικά σε 477,61 ευρώ, ποσό δηλαδή πολύ μικρότερο από την ανωτέρω υποκοστολόγηση της προσφοράς του και μη επαρκές για την κάλυψη αυτής, με συνέπεια, η προσφορά του να προκύπτει ως καθαρά και άνευ ετέρου εν όλω ζημιογόνος και όχι απλώς τυχόν αποκλίνουσα επί το έλασσον επί επιμέρους κονδυλίου. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του πρώτου κατά του παρεμβαίνοντος λόγου της προσφυγής και κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και της αναθέτουσας αρχής, η προσφορά του προκύπτει ως υποκοστολογημένη κατά υποχρεωτικό κονδύλι του κόστους αυτής και ως προς στοιχείο ρητά απαιτούμενο να ληφθεί υπόψη ως κόστος προσφοράς και άρα, ως άνευ ετέρου ζημιογόνος και επομένως, ως άνευ ετέρου αποκλειστέα.

4. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο και τρίτο λόγο κατά του παρεμβαίνοντος, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης ορίζει ότι «Στην προσφορά τους, οι συμμετέχοντες, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους (έως 1%) και εργολαβικού κέρδους (έως 2%).», ενώ και τα πρότυπα υποδείγματα οικονομικής προσφοράς της διακήρυξης καταλείπουν ανάλογο ειδικό πεδίο προς συμπλήρωση για τα ανωτέρω δύο κονδύλια. Ο δε παρεμβαίνων υπολόγισε στην οικονομική προσφορά του διοικητικό κόστος ανερχόμενο σε 140,01 ευρώ για το ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ..., 224,52 ευρώ για το ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ... και 112,63 ευρώ για το ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ-ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΕΥ και αθροιστικά για το τμήμα Β 477,16 ευρώ. Το ποσό αυτό προορίζεται να καλύψει κάθε συνεχόμενη με την εκτέλεση του τμήματος Β δαπάνη πέραν εργατικού και ασφαλιστικού κόστους και κρατήσεων και ειδικότερα, δαπάνες αναλωσίμων, εγγυητικών επιστολών, δαπανών συμμετοχής στη διαδικασία, ασφάλισης του συμβατικού αντικειμένου κατά τα κατά τη διακήρυξη προβλεπόμενα, λογιστικής, διοικητικής και γραμματειακής υποστήριξης και

κόστους έδρας της επιχείρησης, ως και διατήρησης πιστοποιήσεων και προτύπων ποιότητας, δαπάνες που παρότι εν μέρει αφορούν συνολικά την επιχείρηση είναι περαιτέρω επιμεριστέες στις επιμέρους εξ αυτής εκτελούμενες συμβάσεις, αφού αν δεν αποσβεσθούν εξ αυτών, θα καταλήξουν σε ζημιογόνο αποτέλεσμα για την επιχείρηση, η οποία προς τούτο θα πρέπει να ενσωματώνει στην προσφορά της εύλογο και ανάλογο κονδύλι για την κάλυψη ακριβώς τέτοιων πάσης φύσεως δαπανών και διοικητικού κόστους. Ουδόλως δε, η διατύπωση ανωτέρω «έως 1%» συνεπάγεται ότι κάθε κόστος έως το 1% της προσφοράς, το οποίο έχει την έννοια ένδειξης ανώτερου ευλόγου οικείου ποσού, θεωρείται ως άνευ ετέρου εύλογο, εφόσον είναι ανεπαρκές ή προκύπτει ιδιαίτερα χαμηλό για την κάλυψη των δαπανών εκτέλεσης της σύμβασης. Σε κάθε περίπτωση, όσον αφορά τις εγγυητικές επιστολές, ακόμη και αν ο παρεμβαίνων επιλέξει την οικονομικότερη λύση των γραμματίων παρακατάθεσης του ΤΠΔ το κόστος έκδοσης αυτών ανέρχεται σε πάγιο ποσό 30 ευρώ ανά γραμμάτιο και συνολικά 60 ευρώ, όπως βάσιμα ο προσφεύγων επικαλείται και είναι γνωστό κατά τις πάγιες χρεώσεις του ΤΠΔ. Ο δε όρος 2.2.5.4 ορίζει ότι «2. Οι οικονομικοί φορείς θα διαθέτουν ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής και αστικής ευθύνης έναντι επαγγελματικών κινδύνων αξίας ύψους ίση με το προϋπολογισθέν ποσό με ΦΠΑ και χρόνο ισχύος αντίστοιχο με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης που θα υπογραφεί. Με το συμβόλαιο θα καλύπτονται ζημιές ή βλάβες που τυχόν θα προκληθούν στο κτηριακό συγκρότημα ή στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, στο εργαζόμενο σε αυτήν προσωπικό ή σε οποιονδήποτε τρίτο, από υπαιτιότητα του αναδόχου ή των υπαλλήλων του ή των προστηθέντων του, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παθόντων, οι οποίοι τυχόν θα εγείρουν αξίωση αποζημίωσης κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής περιόδου. Σε περίπτωση που στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο προβλέπεται απαλλαγή πρέπει να υποβληθεί υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 όπως εκάστοτε ισχύει, στην οποία θα δηλώνεται ότι ο οικονομικός φορέας θα καλύψει εξ ιδίων πόρων μέχρι το ποσό της απαλλαγής τον ασφαλιστικό κίνδυνο και τις όποιες υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες προκύψουν. Η υπεύθυνη δήλωση υπογράφεται ψηφιακά από τον

προσφέροντα». Άρα, για το τμήμα Β απαιτήθηκε ασφαλιστήριο αστικής και επαγγελματικής ευθύνης ύψους 657.445,87 ευρώ (εκτιμώμενη μετά ΦΠΑ αξία τμήματος Β) με διάρκεια 2 έτη και 2 μήνες για το ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ-ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΕΥ και ...Σ και 2 ετών για ΚΣ ...Σ. Κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΚΕΦ. Β.8 της διακήρυξης ορίζεται επίσης ότι «8. Το προσωπικό, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, πρέπει να φέρει δελτίο ταυτότητας εργαζομένου και να είναι ενδεδυμένο με πολιτικά φέροντας στην ενδυμασία τους διακριτικό σήμα, καθώς επίσης πρέπει να φέρει κινητό τηλέφωνο, επαγγελματικό φακό ισχυρής δέσμης φωτός και σφυρίχτρα, με δαπάνες της εργολήπτριας.», κατά το δε σημ. 14 ότι «14. Απαιτείται η τήρηση βιβλίου συμβάντων και ενημέρωση αυτού με οποιαδήποτε προβλήματα παρουσιάζονται.» και τα ανωτέρω, ως προς το ΤΜΗΜΑ Β, για τη ... για 1 24ωρη βάρδια καθ' όλες τις ημέρες του έτους, για τη ... για 1 24ωρη βάρδια και 1 επιπλέον 8ωρη νυκτερινή βάρδια (23.00-07.00) καθ' όλες τις ημέρες του έτους και όσον αφορά το ΚΣ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ-ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΕΥ για 16ωρη βάρδια (15.00-0.700) τις καθημερινές και 24ωρη βάρδια τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες, δηλαδή όσον αφορά ταυτόχρονες βάρδιες που κυμαίνονται από 3 έως 4 (η μία πρόσθετη ταυτόχρονη βάρδια αφορά το διάστημα 23.00-07.00 των καθημερινών και τα Σαββατοκύριακα-αργίες). Άρα, τουλάχιστον, θα πρέπει το ταυτόχρονα απασχολούμενο προσωπικό να χρησιμοποιεί δελτίο ταυτότητας, κινητό τηλέφωνο, προφανώς με δυνατότητα επικοινωνίας και κλήσεων, φακό και σφυρίχτρα, ως και να τηρεί δελτίο συμβάντων και τα ανωτέρω για το ανωτέρω διάστημα 24 έως 26 μηνών. Επιπλέον, οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να συμμορφώνονται κατά τον όρο 2.2.7 με τα εξής πρότυπα «α) το πρότυπο Συστήματος Διαχείρισης Ποιότητας ISO 9001 ή άλλο ισοδύναμο στο θεματικό πεδίο υπηρεσίες ασφαλείας (φύλαξης) και, β) το πρότυπο Συστήματος Διαχείρισης της Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία QHSAS 18001 ή/και ΕΛΟΤ 1801 γ) το πρότυπο Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης ISO 14001 ή EMAS Σε περίπτωση ενώσεων η πλήρωση της ανωτέρω απαίτησης αρκεί να ικανοποιείται τουλάχιστον από τον εκπρόσωπο/ συντονιστή της ένωσης. Τα πιστοποιητικά θα

πρέπει να έχουν εκδοθεί από διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης, διαπιστευμένους προς τούτο από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε. (Ε.ΣΥ.Δ.) ή από φορέα διαπίστευσης μέλος της Ευρωπαϊκής Συνεργασίας για τη Διαπίστευση (European Cooperation for Accreditation- EA) και μάλιστα, μέλος της αντίστοιχης Συμφωνίας Αμοιβαίας Αναγνώρισης (M.L.A.) αυτής.».

Τούτα ενώ θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να καλύπτεται και κάθε άλλο, μη συναρτώμενο με συγκεκριμένα προβλεπόμενη ειδική υποχρέωση της σύμβασης, πλην όμως συναρτώμενο με τις ανάγκες της εκτέλεσης, έξοδο, όπως κόστος διοίκησης, λογιστικής, νομικής και γραμματειακής υποστήριξης, ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, εποπτείας και μετακινήσεων προσωπικού. Δεδομένων δε των ανωτέρω συγκεκριμένων υποχρεώσεων εγγυητικών, ασφαλιστηρίου, αναλωσίμων και πιστοποιήσεων, το ποσό που ο παρεμβαίνων υπολογίζει ως διοικητικό κόστος, ανερχόμενο μόλις στο 0,1%, ήτοι το 1/1000^ο και αυτό όχι επί της συνολικής προ ΦΠΑ προσφοράς, αλλά επί του εργατικού-ασφαλιστικού κόστους, κατά τους πίνακες οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος και εν τέλει ανερχόμενο σε ποσοστό 0,092% επί των 517.029,90 ευρώ προ ΦΠΑ οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος είναι κατά πρόδηλο τρόπο, ιδιαίτερος χαμηλό κατά την έννοια του άρ. 88 Ν. 4412/2016, χρήζον περαιτέρω δικαιολόγησης από τον παρεμβαίνοντα. Άλλωστε, κατά τις από 31-8-2020 διευκρινίσεις της αναθέτουσας, αποσαφηνίστηκε ότι «Ερώτημα 1 1. Πόσο είναι τα έξοδα δημοσίευσης; Το κόστος της δημοσίευσης ανά εφημερίδα: - ...(...): 158,72€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α - ... (...): 189,72 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α -... (...): 226,92€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α - ... (...): 483,60 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α - ... (...): 478,64 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α», ο ίδιος δε ο παρεμβαίνων αναφέρει ότι υπολόγισε αντιστοίχως σε 314,95 ευρώ τα κόστη δημοσίευσης, στο πλαίσιο του ως άνω ποσού συνολικού διοικητικού κόστους της προσφοράς του, των 477,16 ευρώ. Άρα, μόνο το ως άνω συνομολογούμενο ως συμπεριληφθέν στο διοικητικό του κόστος, κονδύλι, μαζί με έστω 30 ευρώ μόνο για εγγυητική καλής εκτέλεσης, όπως πάλι συνομολογεί ο παρεμβαίνων, ανέρχονται σε 344,95 ευρώ, με υπόλοιπο που

απομένει μόλις 132,21 ευρώ, για κάθε άλλο διοικητικό κόστος εκτέλεσης. Εξάλλου, τα ανωτέρω σημαίνουν ότι η αναθέτουσα που καταρχήν έχει διακριτική ευχέρεια ως προς την κατάγνωση τέτοιου ιδιαίτερος χαμηλού της προσφοράς, παρέβη τα άκρα όρια αυτής, μη διαγνώσκοντας τόσο πρόδηλα ιδιαίτερα χαμηλή κοστολόγηση του διοικητικού κόστους του παρεμβαίνοντος και τούτο όχι μόνο επειδή εν τέλει ανέρχεται μόλις σε 9,2% επί του ενδεικτικώς εκ της διακήρυξης αναφερομένου ποσοστού του 1% επί της αξίας προσφοράς (0,092% δια του 1%), ήτοι περίπου το 1/11^ο του οικείου προβλεφθέντος και εκτιμηθέντος ποσοστού, αλλά και επειδή, εν προκειμένω, εμπλέκονται συγκεκριμένες εκ της διακήρυξης και του νόμου υποχρεώσεις για ασφαλιστήρια, εγγυητικές, κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, πιστοποιήσεων, αναλωσίμων και δαπανών κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες είναι καταρχήν ερευνητέο κατά πόσο και με ποιο τρόπο θα είναι δυνατόν να καλυφθούν και δη, επιπλέον του βασικού γραμματειακού, διοικητικού, εποπτικού, λογιστικού κόστους, δια τόσο χαμηλού κονδυλίου σε σχέση με τις ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης. Απορριπτέοι τυγχάνουν δε οι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος περί αοριστίας των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, αφού αφενός αυτός υποδεικνύει συγκεκριμένες πηγές κόστους που έπρεπε να ληφθούν υπόψη και οι οποίες αυξάνουν το καταρχήν εύλογο και αναμενόμενο διοικητικό κόστος κατά τρόπο, ώστε να προκύπτει ως καταρχήν ιδιαίτερος χαμηλή και άρα, περαιτέρω κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 δικαιολογητά η προσφορά του παρεμβαίνοντος, αφετέρου στο πλαίσιο ελέγχου περί τυχόν κακής ενάσκησης της κατ' άρ. 88 ευχέρειας της αναθέτουσας, το εξεταστέο και άρα, προβλητέο δια της προσφυγής αντικείμενο δεν αφορά την απόδειξη μη αδικαιολογήτως χαμηλού της προσφοράς, αλλά την ύπαρξη σοβαρών ενδείξεων περί καταρχήν ιδιαίτερος χαμηλού αυτής (χωρίς αυτό να αποκλείει, ότι το χαμηλό της ύψος εν τέλει ενδεχομένως να αποδειχθεί ως δικαιολογημένο). Εξάλλου, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος, το διοικητικό του κόστος ανερχόμενο σε ποσοστό μικρότερο και του 1/1000 της προσφοράς του προ ΦΠΑ, αλλά και σε 1/1000 του κόστους εργοδοτικών υποχρεώσεων, ακριβώς είναι σχεδόν μηδενικό σε σχέση με το μέγεθος της σύμβασης, λαμβανομένης υπόψη της

οικονομικής αξίας της ίδιας του της προσφοράς. Άλλωστε, ναι μεν, όπως ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται, η αναθέτουσα δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τη διαδικασία του άρ. 88 Ν. 4412/2016 αν η προσφορά «δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή» ούτε να αιτιολογεί διεξοδικά την κρίση της περί μη ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, όταν αυτή δεν φαίνεται ούτως χαμηλή ούτε να απαντά σε ισχυρισμούς περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, παρά μόνο αν εκτιμηθεί ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Πλην όμως, εν προκειμένω, ακριβώς το ζήτημα συνίσταται στο ότι η προσφορά του παρεμβαίνοντος προδήλως και καθ' οιαδήποτε ελαχίστως εύλογη κρίση, εκ μόνου του ποσού αυτής ως προς το διοικητικό κόστος σε σχέση με την αξία της προσφοράς και των υποχρεώσεων αναδόχου, προκύπτει ιδιαίτερος και ασυνήθιστα χαμηλή. Ο ίδιος δε ο παρεμβαίνων αναφέρει στην παρέμβασή του ότι υπολόγισε ως κόστος αναλωσίμων, εξοπλισμού και συντήρησης μόλις 30 ευρώ συνολικά, ποσό προδήλως ιδιαίτερος χαμηλό για σύμβαση διάρκειας 2 και πλέον ετών, λαμβανομένου υπόψη ότι κινητά πράγματα, όπως οι φακοί και τα κινητά, που αφενός θα πρέπει να κατέχονται από κάθε τουλάχιστον ταυτόχρονη βάρδια, ήτοι σε αριθμό 4 τουλάχιστον τεμαχίων καθ' έκαστο, αφετέρου ουδόλως έχουν ευκαταφρόνητο και αμελητέο κόστος, τυγχάνουν σε τέτοιο διάστημα κατά την κοινή πείρα, συχνά αντικείμενο απαξίωσης, βλαβών, ανάγκης επισκευών, ως και αντικατάστασης και ενώ άλλωστε, ακόμη και αν ληφθεί ο τριετής ως κινητά πράγματα, χρόνος απόσβεσής τους, εντός τέτοιου διαστήματος αναλίσκεται το μεγαλύτερο μέρος της αξίας αυτών. Αυτό πέραν του γεγονότος ότι υφίσταται για όλο αυτό το διάστημα ανάγκη διατήρησης σύνδεσης για τα κινητά τηλέφωνα, όπως και μπαταριών για τους φακούς. Οι περί αποθεμάτων ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος αλυσιτελώς προβάλλονται, αφού τούτο αφενός δεν αναιρεί ότι εφόσον αναλωθούν και χρησιμοποιηθούν, ως και αποσβεσθούν εν μέρει ή εν όλω τα οικεαί αναλώσιμα και εξοπλισμοί στη νυν σύμβαση, το κόστος τους θα πρέπει να επιμεριστεί επί αυτής, αφετέρου δεν λαμβάνει υπόψη κόστη αντικατάστασης, επισκευής, βλαβών, αναλωσίμων χρήσης, όπως μπαταρίες και κόστος σύνδεσης για τα κινητά τηλέφωνα. Ομοίως, ιδιαίτερος χαμηλό προκύπτει ως κόστος εν γένει διοικητικής και γραμματειακής υποστήριξης το

ποσό των 20 ευρώ για σύμβαση διάρκειας άνω των 2 ετών και συνολικής αξίας 517.029,90 ευρώ. Είναι δε προδήλως άσχετη με τα ανωτέρω, η επίκληση του παρεμβαίνοντος περί του ότι διαθέτει οργανωμένη γραμματεία, λογιστήρια, τμήμα διαγωνισμών, τμήμα προσωπικού και αποθήκη στη ..., ως και ο αόριστος περί εκτέλεσης πολλών έργων ισχυρισμός του, αφού σε κάθε περίπτωση ο παρεμβαίνων θα πρέπει να αμείβει το προσωπικό της κεντρικής υπηρεσίας του και να καταβάλλει δαπάνες για τις εγκαταστάσεις του και όσο οργανωμένο και αν είναι ή όσες συνέργειες και να επιτυγχάνει, ουδόλως παύει το ως άνω ποσό να είναι εξαιρετικά χαμηλό για σύμβαση τέτοιας διάρκειας και αξίας προ ΦΠΑ 517.029,90 ευρώ. Αβασίμως ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι η εγγυητική συμμετοχής του θα επιστραφεί ως λόγο μη συνυπολογισμού κόστους αυτής, πράγμα που θα συμβεί και για την τυχόν εγγυητική καλής εκτέλεσης του, εφόσον καλώς εκτελέσει, χωρίς να αναιρεί την ανάγκη συνυπολογισμού της, καθώς η επιστροφή δεν αναιρεί την καταβολή του τέλους έκδοσης γραμματίου παρακαταθήκης. Ομοίως αβασίμως επικαλείται ότι δεν χρειάζεται να υπολογίσει κόστη συμμετοχής στη διαδικασία, διότι ναι μεν η προσφορά θα πρέπει να καλύπτει τα κόστη εκτέλεσης, πλην όμως, τα κόστη ανάληψης της σύμβασης, ήτοι του προσυμβατικού σταδίου αυτής, θα πρέπει να απορροφηθούν από το τίμημα του έργου, άλλως η προσφορά που πρέπει να καλύπτει κάθε δαπάνη της συνολικής επιχειρηματικής δραστηριότητας που αφορά η σύμβαση, θα κατέληγε ζημιογόνος. Οι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος περί επιμερισμού κόστους μόλις 30 ευρώ του ασφαλιστηρίου, αφενός προβάλλονται αορίστως και αναποδείκτως, αφετέρου και κυριότερο, χρήζουν τεκμηρίωσης λαμβανομένου υπόψη του κόστους του ασφαλιστηρίου και του οικονομικού αντικειμένου της δραστηριότητας του παρεμβαίνοντος για το οποίο προορίζεται, ώστε να εξαχθεί η αναλογική επιβάρυνση επί του νυν αντικειμένου. Τούτο ενώ πάντως, ένα τέτοιο ποσό προκύπτει τουλάχιστον ως καταρχήν ιδιαίτερος χαμηλό και χρήζον δικαιολόγησης, δεδομένου του ύψους της προσφοράς και του οικονομικού αντικειμένου της υπό ανάθεση σύμβασης, ως και της υπερδιετούς διάρκειας της και άρα, της ανάγκης περισσότερων ετησίων ασφαλίσεων. Εξάλλου, αβασίμως ο παρεμβαίνων επικαλείται ότι δεν χρειαζόταν να υπολογίσει επιμερισμό

κόστους πιστοποιήσεων, αφενός διότι η υποβληθείσα στη διαδικασία πιστοποίηση 9001 αυτού, ήδη χρήζει ανανέωσης από 1-7-2021, αφετέρου, διότι ασχέτως χρόνου λήξης, όλες έχουν τριετή διάρκεια και το κόστος ανανέωσης αυτών θα πρέπει να επιμεριστεί στη διάρκεια της νυν σύμβασης και με βάση το οικονομικό αντικείμενο αυτής ως προς τη συνολική οικονομική δραστηριότητα της επιχείρησης. Επιπλέον, αλυσιτελώς ο παρεμβαίνων επικαλείται ότι οι υποχρεώσεις περί ασφαλιστηρίου και πιστοποιήσεων συνιστούν κριτήρια επιλογής, καθώς ασχέτως της τυπολογίας απαιτήσεως τους εντός της διακήρυξης, ουδόλως παύουν να συνιστούν και προσόντα που θα πρέπει να συντρέχουν κατά την εκτέλεση της σύμβασης και προβλέπονται από τη διακήρυξη, ακριβώς ώστε να χρησιμοποιηθούν και να ισχύουν κατά τον χρόνο εκτέλεσής τους, άλλως εξάλλου, δεν θα υπήρχε λόγος απαίτησης ασφαλιστικής κάλυψης αστικής και επαγγελματικής ευθύνης και τήρησης προτύπων και πιστοποιήσεων. Περαιτέρω, σε κάθε περίπτωση από τις δηλώσεις κύκλου εργασιών στο ΕΕΕΣ του παρεμβαίνοντος, προκύπτει πως ο ίδιος δηλώνει ετήσιους ολικούς κύκλους εργασιών κυμαινόμενους στα προηγούμενα τρία έτη από 226.075,08 ευρώ έως 306.203,32 ευρώ και μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών 267.843,74 ευρώ, ήτοι ποσό σχεδόν αντίστοιχο με την ανά έτος αξία της νυν οικονομικής προσφοράς του (λαμβάνομένων υπόψη των 26 συνολικά μηνών αυτής, αντιστοιχεί σε διάστημα 12 μηνών σε 238.692,18 ευρώ, ήτοι η αναλογία νυν δωδεκάμηνης αξίας προ ΦΠΑ της υπό ανάθεση σύμβασης και ήδη μέσου κύκλου εργασιών της όλης επιχείρησης, ανέρχεται σε 89% επί της δεύτερης, υπό την έννοια ότι ούτως, αν η λοιπή δραστηριότητα του παρεμβαίνοντος, πλην της νυν σύμβασης παραμείνει στα ίδια επίπεδα, τότε για να στοιχειοθετηθεί επιμερισμός 30 ευρώ για ασφαλιστήριο και 20 ευρώ για γραμματειακή-διοικητική υποστήριξη, θα έπρεπε το συνολικό κόστος του παρεμβαίνοντος, ως επιχείρησης, να ανέρχεται για την όλη περίοδο της σύμβασης σε 65-68 ευρώ και 43-45 ευρώ αντιστοίχως και ετησίως σε 32-34 ευρώ και 22-23 ευρώ αντιστοίχως για ασφαλιστήριο και συνολική γραμματειακή-διοικητική υποστήριξη, ήτοι ποσά εξαιρετικά χαμηλά) και σε κάθε περίπτωση, ποσό που δεν δείχνει μια τόσο μείζονα οικονομική δραστηριότητα σε σχέση με το νυν

αντικείμενο, ώστε να προκύπτει ευλόγως τόσο χαμηλός επιμερισμός στη νυν υπό ανάθεση σύμβαση, των δαπανών γραμματειακής-λογιστικής-διοικητικής υποστήριξης, ασφαλιστηρίου, ιατρού εργασίας-τεχνικού ασφαλείας και αναλωσίμων-εξοπλισμών. Άλλωστε (Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1392-1393/2020), σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος, κατ' άρ. 10 Ν. 3850/2010, οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης υπάγονται στην ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β ως προς τον σκοπό απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, για την οποία ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β, το άρ. 21 παρ. 1 ορίζει πως για επιχειρήσεις με έως 1000 εργαζόμενους, απαιτούνται ανά έτος 2,5 ώρες εργασίας τεχνικού ασφαλείας και 0,6 ώρες ιατρού εργασίας, ήτοι 3,1 ώρες συνολικά ανά έτος, ο δε παρεμβαίνων στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, δηλώνει ο ίδιος την απασχόληση 16,46 ισοδύναμων εργαζομένων και άρα, εκ του επιχειρηματικού κόστους του για την απασχόληση ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, θα πρέπει τουλάχιστον να επιμερισθούν στο νυν διοικητικό κόστος 9,88 ώρες εργασίας ιατρού εργασίας και 41,15 ώρες τεχνικού ασφαλείας και συνολικά 51,03 ώρες εργασίας τέτοιων προσώπων ανά έτος και τούτο ενώ, κατ' άρ. 21 παρ. 2 του ίδιου νόμου, για έως 20 εργαζόμενους, προβλέπονται τουλάχιστον 25 ώρες ετησίως αυτοτελώς ιατρού και αυτοτελώς τεχνικού εργασίας και άρα, και για τον ιατρό εργασίας απαιτούνται τουλάχιστον 25 ώρες ετησίως, ενώ ούτως ή άλλως, οι δαπάνες επί της επιμέρους σύμβασης για την κάλυψη των ως άνω υποχρεώσεων, υπολογίζονται σε επίπεδο συνολικής επιχείρησης και με βάση το σύνολο του προσωπικού αυτής και κατόπιν τυγχάνουν επιμερισμού στην ανά περίπτωση επιμέρους σύμβαση και δεν υπολογίζονται ως αν η επιχείρηση πλασματικά να απασχολεί μόνο τους εργαζόμενους της κάθε επιμέρους σύμβασης, ενώ ουδόλως προκύπτει ότι απασχολεί λιγότερους από 50 εργαζόμενους συνολικά ως επιχείρηση, ώστε να εμπίπτει στην απαλλαγή του άρ. 8 παρ. 2 του ίδιου νόμου, η οποία ορίζεται επί τη βάσει συνολικώς απασχολούμενου προσωπικού και όχι επί τη βάσει του ανά σύμβαση φυλακτικού προσωπικού (πράγμα που αν ίσχυε θα είχε ως συνέπεια, αν οι εργαζόμενοι κατανέμονταν σε πλήθος συμβάσεων κατά τρόπο ώστε σε καμία να μην υπερβαίνουν το όριο αυτό, να μην απασχολείται ιατρός εργασίας και

τεχνικός ασφαλείας, ακόμη και αν απασχολείται συνολικά πολλαπλάσιο του ως άνω ορίου, προσωπικό, συνολικά). Συνεπώς, απορριπτέοι τυγχάνουν όλοι οι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος και της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος σκοπούν στο να καταδείξουν ότι η προσφορά του παρεμβαίνοντος δεν είναι τουλάχιστον καταρχήν ιδιαιτέρως χαμηλή και χρήζουσα ειδικής δικαιολόγησης, όσον αφορά τα επιμέρους κονδύλια διοικητικού κόστους. Επιπλέον ναι μεν, σε αντίθεση προς το κόστος της αμοιβής του προσωπικού, που είναι δυνατόν να προσδιορίζεται επακριβώς με βάση αντικειμενικά δεδομένα, το διοικητικό κόστος, το κόστος αναλωσίμων και το εργολαβικό κέρδος αποδίδονται αναγκαστικά με ορισμένη ελαστικότητα, και πρέπει να εκτιμηθούν από την αναθέτουσα αρχή ως εύλογα προκειμένου η προσφορά να θεωρηθεί αποδεκτή, πλην όμως εν προκειμένω, η προσφορά του παρεμβαίνοντος προκύπτει ως καταρχήν ιδιαιτέρως, κατά τα ως άνω χαμηλή, υπό οιαδήποτε εύλογη θεώρηση. Πλην όμως, η ΑΕΠΠ δεν είναι αρμόδια για την το πρώτον άσκηση τέτοιας αρμοδιότητας ελέγχου δικαιολόγησης οικονομικών προσφορών και εκφορά πρωτογενούς επ' αυτής κρίσης, ενόψει της εκ της αναθέτουσας μη άσκησης της οικείας αρμοδιότητάς της σύμφωνα με τη διαδικασία του άρ. 88 Ν. 4412/2016 και της διερεύνησης της βασιμότητας των δικαιολογήσεων του παρεμβαίνοντος σε συνεννόηση μαζί του, διαδικασία μη δυνάμενη να λάβει χώρα εντός του πλαισίου εξέτασης της προσφυγής ούτε εκ της ΑΕΠΠ που ούτως θα υποκαθιστούσε την αναθέτουσα στις αρμοδιότητές της, αντί να ασκήσει ακυρωτικό οριακό έλεγχο επί των ήδη κρίσεων, πράξεων και παραλείψεων της και ενώ η παρέμβαση ή οι Απόψεις της αναθέτουσας δεν συνιστούν μέσο υποβολής δικαιολογήσεων οικονομικής προσφοράς ή εκ της αναθέτουσας συνεννόησης με τον παρεμβαίνοντα και κρίσης επί των δικαιολογήσεων του. Συνεπώς, ασχέτως και επιπλέον του κατ' αποδοχή του πρώτου λόγου της προσφυγής, αποκλειστέου άνευ ετέρου χαρακτήρα της προσφοράς του παρεμβαίνοντος και πέραν του ότι δεν υπήρχε, όπως αβάσιμα στον δεύτερο λόγο του επικαλείται ο προσφεύγων, υποχρέωση άνευ ετέρου ανάλυσης στην οικονομική προσφορά της στοιχειοθέτησης του διοικητικού κόστους (χωρίς όμως τούτο να αναιρεί ότι υπήρχε υποχρέωση να είναι αυτό επί της ουσίας

επαρκές και εύλογο), η προσβαλλομένη, κατ' αποδοχή και του τρίτου λόγου της προσφυγής κατά του παρεμβαίνοντος, είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος τον έκρινε αποδεκτό και λόγω παράνομης παράλειψης ενάσκησης της κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 αρμοδιότητάς της προς κλήση του παρεμβαίνοντος για δικαιολόγηση της οικονομικής προσφοράς του.

5. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του παρεμβαίνοντος, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη. Να απορριφθεί η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός και ορίστηκε προσωρινός ανάδοχος ο παρεμβαίνων στο τμήμα Β και τούτο, αυτοτελώς, κατ' αποδοχή του πρώτου κατ' αυτού λόγου της προσφυγής, περί άνευ ετέρου αποκλειστέου χαρακτήρα της προσφοράς του, όσο και κατ' αποδοχή του τρίτου λόγου της προσφυγής περί αποδοχής του κατά παράνομη παράλειψη όσων αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη.

6. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με αρ. ...και ποσού 10.327,82 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει τη με αριθμό ...Απόφαση Πρυτανικού Συμβουλίου της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτό τον παρεμβαίνοντα στο τμήμα Β της διαδικασίας.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ. ...και ποσού 10.327,82 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 21-5-2021 και εκδόθηκε στις 3-6-2021.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ**